

Περί υπομονής στις δοκιμασίες και τους πειρασμούς

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η υπομονή αποκτάται, δεν αγοράζεται έλεγε ένας ασκητής

Είπε ένας γέρον. Η πνευματική ζωή χρήζει υπομονής, σταθεράς υπομονής. Ο άνθρωπος παθαίνει μεταβολές, αλλοιώσεις. Από την μία μέρα στην άλλη.

Όταν ρωτούσαν τον ασθενή γέροντα Νικόλαο της Νέας Σκήτης πως είναι στην υγεία του απαντούσε ο υπομονετικός γέρον. Δόξα το Θεό. Και αλλά μου πρέπουν. Όταν εκοιμήθη το πρόσωπο του έλαμψε!

Ρώτησε ένας ιερέας γέροντα ασθενή Μόναχο. Πως είστε στην υγεία σας πάτερ; Ε, καλά. Τώρα μου παρουσιάστηκαν και άλλες παθήσεις. Όλα όμως χρειάζονται. Πως θα πάω Εκεί πάνω, παπά μου με άδεια χέρια;

«Κύριε μου, γιατί να υποφέρω τόσο πολύ;» παραπονιόταν κάποτε ο ασθενής ενάρτετος γέρων Αρτέμιος ο Γρηγοριάτης. Τότε είδε τον Δεσπότη Χριστό, ο οποίος του έδειξε τα χέρια του και την πλευρά του και του έλεγε.

Κοίταξε πόσο υπομονή έκανα. Εσύ για την αγάπη μου δεν υπομένεις;

Είπε ένας γέρων μοναχός.

Η ασθένεια είναι θεία επίσκεψη. Η ασθένεια είναι μέγιστο Δώρο του Θεού.

Αυτό που μπορεί να δώσει ο άνθρωπος στο Θεό είναι ο πόνος.

Γέροντα έχω τόσα χρόνια στο Άγιο Όρος και δεν είδα καμία οπτασία ή κανένα όραμα ή δεν είχα κάποια πληροφορία πνευματική, έλεγε στον γέροντα πατέρα Ιωακείμ ο τώρα στην Αγγλία, Αγιορείτης Ρώσος ιερομόναχος Σωφρόνιος, ο κτήτορας της εκεί ιεράς Μονής και ο συγγραφέας του βίου του αγίου Σιλουανού. Του απάντησε ο γέρων Ιωακείμ. Ποιος σου χάρισε υπομονή και κάθεσαι στο Όρος και μάλιστα στα φρικτά Καρούλια, παρά ο Θεός. Θα μπορούσες να μείνεις χωρίς εμφανή την Χάρη του Θεού; Άλλο θαύμα μεγαλύτερο από αυτό μην ζητάς και χάρισμα ψηλότερο μην θέλεις.

Ένας νέος μοναχός πήγε στον αββά Ζωσιμά τον Καρουλιώτη και του είπε. Γέροντα, έχω πειρασμό. Παιδί μου του απάντησε εκείνος ο πειρασμός υπάρχει παντού. Στο φαγητό πειρασμός, στον ύπνο πειρασμός. Θυμήσου τι λέει το Γεροντικό. Πάρε τους πειρασμούς και κανένας δεν σώνεται. Και έτσι παρηγορήθει ο αγωνιστής.

Ζούσε στην σπηλιά του όσιου Πέτρου του Αθωνίτου ο γέρων Χρυσόστομος και ο μοναχός Σέργιος. Τον Σέργιο τον πολεμούσε ο σατανάς να φύγει από τον ασκητικό του στίβο και να εγκαταλείψει τον αγώνα. Κάποτε επισκέφτηκε ένα γέροντα στις Καρυές, που με άφραστη αυταπάρνηση και υπομονή είχε γηροκομήσει και θάψει τέσσερις γεροντάδες. Πως μένεις τώρα μόνος σου εδώ χάμω; Τον ρώτησε ο Σέργιος.

Με πολεμάει και εμένα ο διάβολος να φύγω, αλλά ξέρεις τι με κρατάει; Απάντησε ο ηρωικός γέρων. Έλα να σου δείξω τους θησαυρούς μου. Ποιοι είναι οι θησαυροί σου; Δεν βλέπω τίποτα. Τον πήρε τον πήγε σε ένα δωμάτιο, που είχε παλιά παπούτσια, τρύπια πόσων ετών....., παλαιά ζωστικά, και παλαιούς σκούφους των γεροντάδων του αλλά και του εαυτού του, δείγματα αμέτρητων αγώνων και θυσιών.... Να οι θησαυροί μου. Πες μου, πώς να τους εγκαταλείψω; Διδάχτηκε ο π. Σέργιος περισσότερο από κάθε άλλη διδασκαλία, από αυτούς τους σιωπηλούς θησαυρούς και διδασκάλους.

Πηγή: xristianos.gr